

Ének éneke

Azt hittem, ő lesz a pecsét,
hitelt kap tőle a testem,
mind a gondolat s érzet.
S hogy: lezár. Bepecsételi
a legs. ebb időt, romolhatatlanná
az édest, s abban ő is üzenet
(marad) tétova koroknak.
„Tégy mint egy pecsétet a te szívedre.”
Ha mondtad volna is, nevetség.
Hahogy pecsét, folt esett inkább
nadrágomon s lepedőnkön.
Elpusztult magok, céljuk-tört
gondolatokként. Pecsét lett,
folt lett testemen, nem az ő
teste, hanem ami volt. Kopik,
fakul, míg el nem nyűvődünk.

GÖMÖRI GYÖRGY

Kézcsók

Amikor a pelyhesállú Franz Josef
(hol volt akkor még a Ferencjóska!) Varsóban
kezet csókolt atyai barátjának, a cárnak,
hálából, hogy az „európai béke védelmében”
beküldte seregét a rebellis tartományba . . .
Az ilyesmit nehéz elfelejteni.
(Különösen, ha áll még a Hentzi-szobor.)
De húsz, vagy harminc évvel később,
amikor már a „Szép Akasztott” mondta meg
Bécsnek: hogyan politizáljon,
és folyt a koncelosztás, a vasútépítés,
— kit érdekelt még az a varsói kézcsók,
meg a Világosig vívott békeharc,
s az Újépület udvarán a bitófa . . .
S bár csínján kell bánni a történelmi analógiákkal,
vegyük észbe: mi maradt végül Kakániából?

1937

Tengeresdi

*Milyen is az élet egy tengeralattjárón?
Mit érezhet a tenger alatt
aki ott eszik, iszik, alszik, emészt és maszturbál?
Erre a kérdésre választ magyar nem ad-
(hat), legföljebb, ha idegen állampolgár.
Na és ettől ugrik be Széchényi István,
ez a végig hajózható, (de vad-nyugati) gróf,
ez az önmardosó eszmeidomár,
meg méltó ellenfele, a (nemzetközi) felforgató Kossuth,
ki hajdan ilyen romantikus jelszót intonált,
mint: „Tengerre magyar!”
S a holló? „Sohamár!”
A történelem unfair; mink volt is — elveszi.
Volt tengerünk, s helyette mi maradt? tengeri.*

GÉCZI JÁNOS

[érkeznek egyszer és el is mennek]

*ötezer graféma
vagy ötezerkétszáz ez a fájdalom a mennyi
szöveg amelyben az ember magát fölfejté és
ottfelejté feszeget belülről
lakkdobozt bördobot szőlők fürge gyökerét
a gyökérben sunyin az ásványok nedve
meg a fehér habosan akár a szilvafák
a huzatos reggelen ha eléjük térdelnek a rémek
a rémek szóval ötezernyi vagy ötezerkétszáznyi
ami elejt és megemel
és észre sem veszed hogy a tested
a mozdulathoz tapad
hiszen föl föl földob és ha hullsz
megragad ha van még egy
erre legyen pontos és új szavad
a kard áttörli magát a fűzben elsimítja
a fűz haját az ígért katonák jötte előtt
(ilyen most ez a délelőtnyi május
mikor a szilvafák és a szavak)
mert megérkeznek egyszer a hősök is
és egyszer elmennek a hősök*